

I' *A* eta

REVISTA DELS
BORDEGASSOS
DE VILANOVA

NOVEMBRE 2024
NÚMERO 10
ÈPOCA DIGITAL

bordegassos
de VILANOVA

ALCALDE

Juan Luis Ruiz López
Alcalde de Vilanova i la Geltrú

Continuem fent pinya
“Què voleu que us digui?” Permeteu-me encapçalar aquesta salutació amb una pregunta retòrica que ens recorda l'Albert Salvany, qui va ser cap de colla dels Bordegassos. Enguany hem homenatjat la seva memòria amb la publicació d'una biografia breu de la col·lecció Retrat, obra del Kanco Ràfols. Ha estat una de les fites d'aquest 2024. I vam poder gaudir d'un acte ben entranyable i multitudinari al local de la colla. La dedicació i passió d'en Salvany entronca amb els orígens de l'entitat, però també ens encara amb els valors de present i futur dels Bordegassos.

Em va fer especial il·lusió tornar a vestir la camisa groc terrosa al Concurs de castells d'enguany, juntament amb el meu pare, el meu germà i la meva neboda. Les responsabilitats actuals no em permeten tenir un paper actiu a la colla, però us segueixo i us tinc ben presents i, encara que simbòlicament, sento que continuo fent pinya amb vosaltres.

“ Em va fer especial il·lusió tornar a vestir la camisa groc terrosa al Concurs de castells d'enguany, juntament amb el meu pare, el meu germà i la meva neboda. ”

Vull felicitar-vos pel conjunt del treball d'aquest curs, però sobretot perquè heu fet de nou el carro gros! La competitivitat no ens ha d'obsessionar, però fem castells perquè tenim aquest esperit de superació, per això és molt reconfortant veure com assolim reptes importants com el quatre de vuit, que se'ns havia resistit els darrers anys.

Però, efectivament, en el dia a dia de la colla, assolim moltes fites que ens ajuden a construir en clau comunitària, com és el vostre treball quotidià de cohesió social, de participació en la vida cultural de la ciutat, de foment del folklore i la tradició popular, del foment de la implicació d'infants i joves en l'entitat, etc. És una tasca que assumim amb il·lusió, i la ciutat us ho agraeix.

Fer castells té un paral·lelisme evident amb el senderisme i la muntanya. La satisfacció de coronar el cim és indubtable, però l'important realment és gaudir del camí i l'esforç compartit. Gràcies per seguir fomentant aquests valors de solidaritat i companyonia, i enhorabona per un nou exemplar de L'Aleta.

Sempre amunt, Bordegassos!

“ Fer castells té un paral·lelisme evident amb el senderisme i la muntanya. La satisfacció de coronar el cim és indubtable, però l'important realment és gaudir el camí i l'esforç compartit. ”

L'Alcalde al concurs de castells, 5 d'octubre de 2024

PRESI- DENT

Iñaki Baños

President dels Bordegassos de Vilanova

Encara recordo la primera vegada que per casualitat, passejant per Vilanova, vaig veure un grup de persones que s'enfilaven unes damunt les altres elevant un castell que coronava un nen aixecant la mà i el públic aplaudint. Sense entendre què passava, el primer pensament que vaig tenir va ser "els falta un bull".

Quan em vaig acostar, curiós per a veure-ho més de prop, la veritat és que la impressió no va millorar gaire: un grup de persones que es deixen trepitjar per unes altres i en posicions una miqueta complicades. La conclusió era claríssima, a mi aquí no em busqueu perquè aquests estan tronats.

Qui m'havia de dir a mi en aquell moment que molts anys després acabaria sent president d'aquella tropa que s'enfilaven i es trepitjaven.

“...sempre he dit que més que casteller sóc bordegàs.”

Il·lús de mi, hauria apostat i, lògicament, perdut. Tot té una explicació i un inici. Des d'aquell primer contacte amb el món casteller i amb els Bordegassos en particular, van passar uns anys en què certament el meu interès va ser escàs. Va ser després d'una Festa Major, juntament amb uns amics, quan vam prendre la decisió d'anar al local dels Bordegassos per a formar part de la colla de la nostra ciutat.

Vaig arribar convençut del que fèiem, però sincerament amb un desconeixement absolut. A nivell tècnic no he progressat molt, però en l'aspecte social i del que representa una colla castellera, aquests anys m'han aportat molt. No crec que en l'essencial els Bordegassos sigui molt diferent d'altres colles, d'algunes sí, segur, però jo no sóc d'altres colles perquè sempre he dit que més que casteller sóc bordegàs. Em sento molt orgullós del que representa especialment la nostra colla: solidaritat, companyonia, amistat, participació, integració...

Som referent d'integració i acollida, tant de nous a la ciutat com de col·lectius sensibles, de relacions intergeneracionals i de diferents estrats socials que molt probablement mai haurien tingut relació entre ells si no és pel fet de ser bordegassos.

A més de colla castellera som una entitat de les moltes que enriqueixen el teixit social de Vilanova i la Geltrú. I sense que ningú s'ofengui, una de les més nombroses i que participa en més actes a Vilanova i arreu durant tot l'any: des de la Cavalcada de Reis fins al Quinto de Nadal passant per Sant Antoni, Carnaval, Sant Jordi, Festa Major, Diada Nacional...

Ser casteller o castellera no és fàcil. Són moltes setmanes d'assajos i actuacions que cal compaginar amb la família, la feina, els estudis... Els castells i, per tant, els castellers i castelleres, representen en el seu màxim exponent el treball en equip, desenes de persones des de baix, per a aconseguir una fita comuna que és que l'enxaneta culmini el castell.

Després de tot aquest temps haig de reconèixer que ara sóc un d'aquells bojos i amb molt d'orgull: orgull bordegàs.

Concurs de castells, 5 d'octubre de 2024

“ Els castells i, per tant, els castellers i castelleres, representen en el seu màxim exponent el treball en equip, desenes de persones des de baix, per a aconseguir una fita comuna que és que l'enxaneta culmini el castell ”

4d8 a la Fragata, Sitges. 28 de setembre de 2024. (Autor: David Sanz Pérez)

CAP DE COLLA

Mario Marco
Cap de Colla dels Bordegassos de Vilanova

Novembre és sinònim de fi de temporada pels Bordegassos de Vilanova. Vuit mesos enrere engegàvem motors a tocar de la Rambla de Barcelona. Durant aquest temps hem transitat per un camí ple de reptes, de responsabilitat, de compromís, de treball de formigueta, d'esforços col·lectius i individuals, de posar una marxa més quantocava, de tocar de peus a terra quan les coses no ens han sortit com volíem i mirar de millorar-les o si més no intentar-ho, de molt esforç, il·lusió i per fi de recuperar la categoria de colla de vuit.

Sense dubte, aquesta temporada serà recordada com la temporada de la canalla, són molt valents i permeteu-me els millors dels elogis. Tots sabem que els castells els fem entre tots, però vull expressar el meu reconeixement també a la pinya, els baixos, les crosses, aquell nucli que està allà baix, amb la suor, els peus a la cara, el patiment, tot allò que passa a galeres... Òbviament tampoc hi ha castells sense gralles, elles com nosaltres, hi dediquen un dia d'assaig per afinar el toc de castells o aquella peça que amb tant d'entusias-

me espera la canalla al final de cada diada. Precisament de la canalla vull començar a parlar...

A l'inici de temporada pintaven bastos, calia aromangar-se i alguna cosa més, havíem de tenir la paciència necessària i el convenciment en el treball d'incorporar canalla nova, de posar el sentit comú per davant dels números i les estadístiques, per això vull felicitar-vos a tots i totes, la Colla som un mirall per la canalla. Hem sigut capaços de donar-li confiança als nous, recuperar-la amb els que ja hi eren, de fer-los sentir importants, d'aquest sentiment de pertinença, de treball en equip, d'ensenyar-los que els castells no es porten a plaça sense assajar-los, del treball col·lectiu que fem entre totes i que a ells també els ajuda a superar-se i sobretot com vàrem dir el dia de l'assemblea, que a més de fer castells s'ho passessin bé. Està clar que tenim molt bona canalla, això és una joia pels Bordegassos, que ens ha de fer sentir molt orgullosos, però haurèm de seguir cuidant-la molt i seguir treballant per incorporar-ne més, perquè ells i elles el dia de demà, seran les generacions que hauran de seguir escrivint la història d'aquesta gran Colla. Vull

acabar aquest apartat reconeixent la bona feina de l'equip de canalla amb la Júlia i la Clàudia al capdavant , les primeres a tirar del carro i estar sempre a disposició de la Colla. Gràcies per la feina i per ser les veritables responsables d'haver dibuixat molts somriures al llarg de la temporada en els més petits.

Ara parlaré del més rellevant de la temporada, intentaré ser objectiu, segurament no me'n sortiré, o sí , però almenys ho intentaré. Indiscutiblement, al final de la temporada, quan poses la mirada enrere, te n'adones dels èxits i els fracassos. Podria repartir-los a parts iguals, hi ha hagut de tot. Hem sigut capaços de fer l'aleta al Quatre de vuit en tres ocasions, però només en una l'hem descarregat. Segur que fer-lo al lloc que el vam fer, per a molts és el moment o el castell de la temporada, però alegria al marge, només l'hem descarregat aquell dia, no hem sigut capaços de consolidar-lo i aquí podria buscar mil arguments i dir que si ens va condicionar això o allò altre al concurs, que tal dia o tal altre teníem una baixa o una lesió, però serien excuses i crec que personalment he de fer una mica d'autocrítica i dir que alguna cosa no hem acabat de fer bé i haurem de millorar. De la mateixa manera també seria injust dir que no

Castellers ho som tots
“i en totes les posicions,
tant al tronc com a la pin-
ya, gairebé a totes les ac-
tuacions hem tingut algun
motiu de celebració per
alguna estrena o altra.”

s'ha fet feina, feina que per cert, ja s'havia començat a fer la temporada passada. El que està clar és que hem trencat aquella barrera psicològica que arrossegàvem en cinc temporades i que pels Bordegassos en el Carro gros en particular, és gairebé la victòria o la derrota. Al marge del Carro gros, ha sigut una temporada de reptes, reptes una vegada més, com el pilar caminant , que tot i no acabar reeixit, ja per si sol, pel compromís, per la dedicació, per les ganes, per la il·lusió, les emocions i tot el que representa, ja es un èxit. Bona feina pilaners!!

Altres reptes com seguir fent castellers, també els hem tingut en el dia a dia, alguns s'han consolidat, altres s'han quedat a prop i els animo a seguir persistint a cada assaig, a cada oportunitat que se'ls presenti. Castellers ho som tots i en totes les posicions , tant al tronc com a la pinya , gairebé a totes les actuacions hem tingut algun motiu de ce-

Concurs de Castells, Octubre 2024.

lebració per una estrena o altra. Tots som conscients de la dificultat que representava per nosaltres l'objectiu del nou de set. Pocs hi confiàvem a l'inici, quan començàvem a apostar per ell, amb totes les dificultats que suposava tant a nivell de pinya com de tronc. Però l'important no era el fet de tirar-lo a plaça, sinó tot el treball que havíem de fer prèviament. Significava fer molts cincs de set i a la vegada fer-los intentant de mica en mica anar afegint-hi diferents components i que el castell no se'n ressentís. La Colla se'l va fer seu, fins al punt que per la diada de les Neus, tot i no complir amb el màxim objectiu, va ser el castell que ens va acabar donant l'alegria de la jornada.

Òbviament, com he dit abans, els números acaben decantant la balança cap a l'èxit o cap el fracàs. Ens han quedat castells per fer, d'aquests, alguns els hem començat a treballar i ja hem vist cosetes que ens han agradat, però jo em vull quedar amb moltes altres coses que no només són els castells que portem a plaça. M'han agradat moltes altres coses que segurament podríem passar per alt, però que vull esmentar. A l'inici, recordo un dia explicar a la colla la importància que havien de donar-li a les proves als assajos: paraules com concentració, silenci, visualitzar el castell, ser solidaris, etc... ara us sonen molt familiars. Tampoc és que hagi inventat res, però sí que he fet molt d'èmfasi. Vosaltres mateixos heu pogut verificar que quan ho hem fet, les proves han sigut molt bones i al cap i a la fi d'això es tracta... De fer-ho bé o si més no intentar-ho. Les coses hauran anat més o menys bé, però el cert és que sempre hem pres les decisions pensant en

la Colla, en el bé comú, intentant donar el màxim possible, intentant que no s'enfadés ningú, però això m'atreveixo a dir que és gairebé impossible. Cadascú ve a la colla per una raó o altra, uns per què s'hi troben a gust amb l'ambient, d'altres perquè els agrada o volen pujar als castells, d'altres perquè és un lloc a on trobar-se amb els amics, d'altres per fer la cerveseta a l'acabar l'assaig i jugar a la botifarra (bé, ara ja no) i moltes altres ves a saber per quina raó que a mi se m'escapa, el que sí sé, és que tots tenim una cosa en comú, tots som bordegassos.

No sé si he sigut just i he ajudat a complir les expectatives personals i col·lectives de tots i cadascun dels integrants de la Colla. Ho he fet el millor que he sabut, dedicant-hi hores que he tret renunciant a passar més temps amb la Mariona i el Joan (els meus fills), família o amics, però això sí, amb moltes ganes i molta il·lusió per tirar endavant aquest projecte.

Per acabar, vull agrair-vos a tots i totes les components de la Junta tècnica i Junta administrativa, amb l'Iñaki Baños al capdavant i per extensiu a tota la colla, l'esforç al llarg de tota la temporada. I l'any que ve, tot i tenir un futur pròxim incert pel tema del local, estic segur que fent pinya més que mai, entre totes tirarem endavant.

VISCA ELS BORDEGASSOS!!

9d7 per la Diada de les Neus, Plaça de la Vila, Agost del 2024. (Autor: Human Towers)

LA CANALLA

Júlia López i Clàudia Tonda
Caps de Canalla

A l'inici de la temporada ja teníem el plantejament de que d'alguna manera o d'una altre havíem de trobar canalla. Sabíem que la incorporació de nous membres era essencial per garantir la continuïtat i el creixement de la colla, i per això ens vam posar a l'obra.

Així van començar totes les idees de fer tallers en la ciutat, a les escoles i esplais d'on va sorgir el projecte "Fest-A Canalla". Aquesta iniciativa no només ens va permetre apropar els castells als més petits, sinó també fer comunitat i despertar l'interès d'un bon nombre de famílies, on el resultat va superar totes les nostres expectatives.

No ens havíem arribat a imaginar que per Festa Major poguéssim arribar a fer un 9d7 amb tota la canalla que comporta, i tot i així, ens deixàvem canalla fora d'aquest nombrós castell. És un èxit que ens omple d'orgull, perquè no només demostra la qualitat tècnica, sinó també la il·lusió i el compromís amb què els nouvinguts també es van involucrar.

Tampoc esperàvem que la canalla nouvinguda entrés amb tantes ganes, arrossegant la resta i animant a tothom a donar el millor de sí mateix. L'energia i motivació dels més petits van empènyer els adults, que es van sentir inspirats per tirar castells més grans i ambiciosos. La canalla s'ha convertit, sens dubte, en l'ànima de la colla i en un exemple de superació per a tothom.

Aquesta temporada, la canalla ha demostrat que passi el que passi, seguirem endavant amb els objectius plantejats. Després d'una caiguda, no es rendeixen; al contrari, s'aixequen amb més força, més confiança i més determinació.

Han après que, amb esforç i perseverança, tot és possible.

I això sense oblidar les estrenes. Aquesta temporada ha estat plena de moments especials: a gairebé totes les actuacions hi ha hagut com a mínim una estrena. En total, n'hem tingut 60 en diferents posicions i castells, repartides entre els 28 membres que formen l'equip de canalla. Cada actuació ha estat una petita celebració del creixement i l'aprenentatge constant.

Per això, volem agrair a tothom qui ha fet possible aquesta temporada tan especial. Gràcies a l'equip tècnic de canalla per la gran feina feta, pel suport incondicional i per tirar del carro amb nosaltres en tot moment. Gràcies també al Juanito, per la seva tasca incansable amb la canalla, formant-los, motivant-los i ajudant-los

a superar-se a cada assaig, un pas més. I, per descomptat, gràcies a les famílies, per la seva confiança, la seva col·laboració i per ser sempre al nostre costat quan les hem necessitat.

I Com diu la Canalla, "L'any que ve més castells i més grans".

“I com diu la Canalla, “l'any que ve més castells i més grans” ”

“PILANERS EN FUNCIONS,”

Jordi Lavandeira
Cap de pilars

Fa gairebé dos anys, l'Anna López i el David Oliva ens van proposar a tres pilaners, el Kamal, el Font i a mi, que assumíssim el rol de tècnics de pilars en funcions, encarregant-nos dels pilars durant l'inici de la temporada 2023. Allò que va començar com una broma entre nosaltres es va convertir en un projecte de tota la temporada, amb els “pilaners en funcions” com a nucli d'una feina que ens ha enriquit tant en l'àmbit personal com col·lectiu.

Sincerament, agafar el relleu després d'anys fent pilars amb el gran Marcos Montes, figura respectada a la colla i un dels millors pilaners del món casteller, no era una tasca fàcil. Ens enfrontàvem al repte amb respecte i moltes ganes d'aportar el nostre estil. Ens vam basar en la connexió que ja existia entre nosaltres i, gràcies al respecte mutu i a l'amistat que ens uneix des de fa anys, vam construir una dinàmica de treball eficient. El Kamal i jo ens encarregàvem de portar els pilars en diferents espais, mentre que el David Font es dedicava a fer correccions en les posicions.

El nostre objectiu era clar: consolidar pilars de 4 i de 5 i, sobretot, fer que tothom pogués participar-hi. A mesura que avançava la temporada, els assajos anaven creixent en participació. De fet, hi havia dies en què fins i tot ens vèiem desbordats per la gran quantitat de gent i havíem d'organitzar dues proves alhora per poder treballar més. El balanç va ser molt positiu, amb un munt de persones que es van estrenar en posicions noves dins dels pilars de 4.

Aquesta temporada he decidit donar continuïtat al projecte, i abans del mes de juny, l'Oliva va veure la quantitat de gent que s'acostava als assajos i va voler sumar-se com a suport. Això ha estat molt valuós per reforçar la secció de pilars,

tot i que amb aquest plantejament de pilars de 4 sovint deixem de banda els de 5 o, fins i tot, la possibilitat de somiar amb un pilar de 6. Tot i això, el nostre objectiu segueix sent introduir noves persones a la colla a través dels pilars, obrint-los la porta per, més endavant, participar també en altres estructures de castells.

Vull agrair especialment al Kamal, al Font i al David Oliva, i a totes les persones que han ajudat en els assajos de pilars. També a les tècniques per la confiança i la llibertat que ens han donat en aquest projecte. Gràcies a la colla per creure-hi.

“ ...el nostre objectiu segueix sent introduir noves persones a la colla a través dels pilars, obrint-los la porta per, més endavant, participar també en altres estructures de castells. ”

Festes de Sant Pere, Juny 2024

Dia de la Colla, Novembre 2023

EL NUCLI

EL NUCLI DEL CASTELL, LA FORÇA AMAGADA QUE FA POSSIBLE L'ÈXIT

Júlia Mosquera

Posem fi a una altra temporada, una temporada plena d'emocions i alegries, una temporada de concurs i de nous reptes, però sobretot plena de castells. Cada castell és diferent: nova gent, tècniques diferents, personetes que s'encavalquen per coronar-lo... en definitiva, són tot un món.

Totes i cada una de les posicions d'un castell són importants, si una posició falla el castell també falla amb aquesta. No només tenim el tronc, que és la part visible dels castells, sinó que també tenim la canalla, la pinya, els baixos i, per descomptat, els músics, sense els quals les persones de la pinya no sabrien com va el castell, ni quanta estona queda.

En concret, la pinya és una de les parts del castell on hi ha més gent i cada part és un món diferent. Totes i cada una de les persones

de la pinya tenen una tasca i en concret el nucli. El nucli és la zona de la pinya on trobem els baixos, els contraforts, les agulles i les crosses. Cada una d'aquestes posicions és totalment diferent, però totes tenen una cosa en comú i és fer que la feina del baix sigui més fàcil.

Les crosses són els castellers i les castelleres que tenen com a funció ajudar el baix a no vèncer, és a dir, a no enfonsar-se amb tot el pes del castell. Aquestes es col·loquen sota de les aixelles del baix en sentir "crosses, acotades! Crosses, dins!", i treballen fins al

“

Totes i cada una de les posicions d'un castell són importants, si falla una el castell també falla amb aquesta.

”

final del castell, en el moment en què el segon treu els peus de sobre del baix. Segons la meva experiència, és una de les posicions més difícils que he fet, ja que no treballes per a tu sinó per a la comoditat del baix i del segon. S'han de seguir indicacions, cada persona té les seves manies en un castell i potser al baix li agrada treballar d'una manera i és la crossa qui s'adapta a aquesta persona. En el moment de fer de crossa has d'estar mentalitzat, ja que és una posició poc còmoda i hi ets fins al final per poder ajudar el baix o el segon. Però no tot és negatiu, ja que fer de crossa fa sentir els castells més teus, vull dir, celebres el castell des de dins, al costat del teu baix, del teu contrafort i de la teva agulla. Tot i que és una posició bastant feixuga, és fascinant el moment de descarregar aquell castell tan esperat per la colla, en què tothom salta, canta i celebra. És en aquell moment en el qual t'oblides de tots els patiments.

Però en el nucli no només hi trobem les crosses sinó que també hi trobem els contraforts. Són aquells castellers i castelleres que tenen com a funció ajudar el baix a no esquenar-se, és a dir, a no vèncer enrere a conseqüència del pes que té a sobre. Són un punt mitjà entre el nucli i la pinya, ja que immediatament darrere tenen les primeres mans. És una altra de les posicions complicades, molt més còmoda que fer de crossa (per què mentir), donat que aquesta persona fa tota la força possible i gradua la força que li proporciona el primeres per tal de fer sentir el baix confortable. En el moment de sentir "contraforts, ens agafem" s'ha de tenir molt clar que pot ser un castell molt fàcil i que gaudiràs, o bé que pot ser un castell molt pesat i molt llarg. Però sempre t'has de reservar una miqueta de la poca força que et queda perquè en uns instants notaràs tot el pes del segon del castell a la teva faixa. Tot i ser una posició més agradable que la de crossa és igualment força pesada, i és impressionant el moment en què es descarrega un castell complicat per a la colla, com el 4d8, i notes com tothom salta celebrant i tu, com que ets allà enganxat, saltas també per la inèrcia.

“ ...fer de crossa fa sentir els castells més teus, vull dir, celebres els castells des de dins, al costat del teu baix, del teu contrafort i de la teva agulla. ”

28 de setembre de 2024, Sitges, Diada de Santa Tecla al passeig de la Fragata, dia de nervis per a la colla, dia important. Actuàvem amb una altra colla de la comarca amb la qual tenim certa rivalitat (no cal mentir). Segona ronda després d'un 5d7 perfecte, se sent la veu del Mario, el cap de colla, missatge motivacional: "el que portem a plaça està tot assajat, molta calma". Jo anava de crossa amb un nucli prou familiar, de baix el meu pare i de crossa esquerra la meva germana. Ens mirem les dues amb cara de concentrades i sentim "crosses, acotades! Crosses, dins!". Ja ha arribat el moment, sonen gralles i comença el castell. Per mi van ser com dues hores sense parar de fer força, en especial després de sentir l'aleta i, de cop... crits. Acabàvem de descarregar el carro gros!!! Després de tants mesos d'assaig, obteníem el resultat que ens mereixíem. Els tres ens fem una forta abraçada, milers de petons i la meva germana i jo ens abracem i comencem a plorar d'alegria. És en aquest moment en el qual oblides que ho has passat malament allà dins perquè ara sí, el resultat d'aquest dia és fruit de la feina feta.

Amb aquest article vull mostrar a la gent que els castells no només són pujar al tronc, sinó que hi ha milers de posicions que no es veuen, que estan amagades i que són tan importants com altres per poder aconseguir els objectius tan grans que té la colla en el seu conjunt. Formar part del nucli del castell és una feina complicadíssima i fascinant però lamentablement poc visible. El nucli és el primer a començar el castell i l'últim a acabar-lo, però sempre veuràs les persones felices d'haver aguantat el castell i haver aconseguit aquell castell tan important per a la colla.

Diada de Sant Martí, Altafulla, octubre 2024

Diada del Centre Vila, juliol 2024

CALIDOSCOPI BORDEGÀS

M. Mercè Mateo Olivares

M'agraden els calidoscopis: transformen allò que enfoques en múltiples formes i colors, oferint punts de vista diferents i sorprenents. Una mica així és com veig els Bordegassos.

Quan jo era adolescent, el meu germà Jordi ja venia a Bordegassos, i d'això en fa uns quants anys! A casa dels meus pares vivíem el dia a dia de la colla a través de la seva experiència: les dinàmiques dels assajos, les sortides, la canalla, les colònies, els caps de setmana, els sopars... Tot un món que girava al voltant dels castells. A través d'ell vam viure les èpoques daurades coronant castells de 9 i les èpoques de desert, les èpoques de concòrdia i les èpoques de lluites internes. Res de nou en el món de les entitats. A través del Jordi vaig tenir un punt de vista del que eren els Bordegassos de Vilanova.

El 2007 vaig compartir pabordia amb l'Escu (i per extensió, amb la Pati). Aquell any vaig conèixer la colla a través de la Diada de les Neus. Més enllà de les partides pressupostàries, recordo que una de les millors experiències d'aquella Festa Major va ser veure des del balcó de l'Ajuntament la construcció d'una pinya, un veritable treball en equip que em recordava els fractals o els mandales. Una delícia visual.

Anys més tard, l'atzar em va portar a la política, i com una broma del destí vaig acabar sent regidora a l'Ajuntament de Vilanova. La meva estrena com a regidora va coincidir amb els anys en què el Marcel Meya feia tàndem amb el Dani Ponce com a cap de colla. Durant els meus anys als capdavant de l'IMET el Marcel i jo vam ser companys de feina, i un dels nostres temes de conversa habituals eren els Bordegassos. Ja com a regidora de Cultura vaig viure moments

importants com la preparació del cinquantè aniversari, l'impuls de la candidatura a la Creu de Sant Jordi, la pabordia del Miquel Àngel Arnal i el Pere Gassó, l'arribada de la quarta colla a la Diada de les Neus, i l'enacrabable president Jaume Pujol, conegut per tothom com el Sidi.

Allà vaig enamorar-me de l'entitat fins al punt que el meu auto regal d'aniversari de l'any 2022 va ser fer-me sòcia amb quota familiar de Bordegassos. Tenia clar que involucrar la meva família a l'entitat seria quelcom molt positiu per a tothom. Aquella temporada vaig anar a algun assaig amb la meva filla Jana. Ella tenia 6 anys i volia ser enxaneta. Quan el Marcos, al cap de pocs assajos, li va proposar d'anar a plaça a fer un pilar, ella va dir que no. Des del balcó de l'Ajuntament, en veure com feien llenya els castells i, especialment, quan la Paula va prendre mal, va dir que no volia tornar-hi mai més. Jo des de fora, com a observadora, tenia la sensació que la pressió a plaça era un aspecte a treballar dins de la colla.

De les primeres coses que em va dir l'Escu quan vaig plegar de l'Ajuntament va ser que als Bordegassos els caldria un d'aquells "team buildings" que fem amb l'Oliver per treballar cohesió, comunicació i lideratge a les empreses. Jo li vaig dir que necessitava aire. Però el destí i les seves bromes tenia altres plans per a mi. Per celebrar l'aniversari de la meva mare vam anar al Museu Casteller de Valls i a fer una calçotada. A casa ens agraden els castells, i aquella era una activitat familiar ideal. Un divendres, unes setmanes després, sortint de ballet, la Jana va sentir les gralles al local i em va demanar si podia acompanyar-la a l'assaig. Evidentment, vaig dir que sí encantada! Darrera la Jana hi vam anar la resta: l'Abril, el Roger, l'Oliver i jo mateixa.

Potser perquè coneixia els punts de dolor de la colla a través d'altres persones, les primeres setmanes d'aquesta nova etapa em vaig dedicar a observar i treure conclusions: els assajos, la comunicació interna, els estils de lideratge, les dinàmiques entre membres, la gestió emocional... I em vaig preguntar de quina manera podia ser més útil.

“ Si volem resultats diferents, haurem de fer algunes coses diferents. ”

Jo no era una excepció, sabia perfectament que en molts aspectes com la remodelació del local, la comunicació, la comptabilitat, el marxandatge,...tothom aportava tot el que podia del seu bagatge personal i professional.

Em vaig preguntar de quina manera podria servir més i millor. Per les meves característiques físiques, el meu lloc és a la pinya, allà on faci falta: de segona o tercera lateral, de falca, de contrafort, d' agulla o de cordó de seguretat. Tant me fa la posició perquè totes són necessàries. Per les meves característiques professionals puc aportar, juntament amb l'Oliver, els meus coneixements sobre desenvolupament d'equips i gestió del canvi.

Si volem resultats diferents, haurem de fer algunes coses diferents.

Així, de manera discreta i respectuosa, va començar un procés que ara pren forma i que acabarà de consolidar-se en aquest període de transició entre temporades. Una oportunitat per sumar esforços i poder acompanyar la colla en el camí cap a una estructura més cohesionada, que potencii les seves fortaleces i gestioni de manera constructiva els reptes que afrontem junts. Compartir els meus coneixements en lideratge, comunicació i gestió emocional no és més que una manera de donar-vos les gràcies

● Bon vespre, Bordegassos i Bordegasses!

Avui és dissabte i com cada any celebrem el sopar de Gala. Un sopar molt esperat! ✨.

La temporada 2024 ha acabat. Des del mes de març fins avui 23 de novembre han transcorregut 9 mesos d'un treball intens per fer-vos arribar totes les informacions de les diverses activitats de la colla. Per davant de tot, els castells. Però també presentacions de llibres, campanyes, vídeos, xerrades tècniques, Carnaval, diversos aniversaris assenyalats, viatges i moltes activitats en petit format. Tot plegat ens han fet viure braç a braç la nostra passió pels castells.

Imagineu-vos que sou al mig d'una habitació. Un silenci us envolta. Veieu quatre parets. També un sostre on al centre i trobem el botó negre amb el fons groc terrós. És el moment de començar a treballar. Heu de començar a imaginar-vos que haureu de fer per acompanyar-lo i donar-li vida un any més. L'heu d'embolicar i cuidar. Comença la temporada!!!!

Ara penseu en tots aquells detalls que hi podreu posar en aquestes parets. És el moment de crear una imatge, la imatge de l'any. Ens hi acompanyarà en la difusió de les diferents activitats. Haureu de pensar en una imatge que ens pugui donar la possibilitat d'acompanyar i fer arribar a tota la colla les necessitats d'informació setmanals durant un any. Això sí, amb un criteri i una qualitat que segueixi el nivell dels últims anys. Aquesta serà la principal fita de tot l'equip d'imatge i comunicació durant la temporada.

Com bé diu el nom del nostre equip: Comunicuem, però no només cap a fora, també ho fem entre nosaltres. Perquè tot hagi estat

CARTELL DEL 8 DE MARÇ. MARÇ 2024.

bordegassos de VILANOVA

CARTELL CAMPANYA "OMPLIM EL LOCAL". JUNY 2024.

bordegassos de VILANOVA

CARTELL SETMANA DE SANT JORDI. ABRIL 2024.

possible, ha calgut una col·laboració directa i diària amb les necessitats de la Junta. Des d'aquí volem agrair l'esforç i l'acompanyament que ens heu donat durant tota la temporada. Gràcies per donar-nos la possibilitat d'acompanyar-vos en aquesta aventura.

Ara que ja acabem la temporada, us volem explicar que ha estat un any ple de reptes, emocions i, sobretot, molts castells. Des de l'equip de Comunicació i imatge volem fer-vos una mica de balanç d'aquesta temporada.

Malgrat un principi inesperat, un cop dur per tot l'equip, ens vam proposar que aquest any fos una temporada diferent. Vam voler donar-li una volta al concepte, ser dels Bordegassos de Vilanova. Volíem mostrar la nostra essència a cada campanya, a cada vídeo. Volíem fer arribar a la nostra estimada Vilanova i la Geltrú tot allò que ens dona la força per fer els nostres castells. Cada post, cada història i cada disseny que hem creat ha volgut reflectir el que som, #SomBordegassos #DeVilanova.

“ El nostre objectiu ha estat simple, però ambiciós: que tothom qui segueixi els castells i els Bordegassos no només vegi que som una colla de castellers, sinó que som la colla de la nostra ciutat. La colla de Vilanova i la Geltrú. ”

CALENDARI DEL MES D'ABRIL. ABRIL 2024.

El nostre objectiu ha estat simple, però ambiciós: que tothom qui segueixi els castells i els Bordegassos no només vegi que som una colla de castellers, sinó que som la colla de la nostra ciutat. La colla de Vilanova i la Geltrú. Per això hem creat la campanya #SomBordegassos #DeVilanova i l'hem anat pregonant amb orgull al llarg de l'any. Hem desenvolupat la imatge

d'aquesta temporada, amb elements i llocs emblemàtics de la nostra ciutat. Elements que totes les persones reconeixen i ens diferencien, donant-nos un plus com a ciutat. Els hem volgut ensenyar per totes les places on hem actuat. Hem fet un any més d'ambaixadors de la nostra ciutat arreu on hem actuat i participat, sobretot al Concurs de Castells, on vam ser més de 350 persones orgulloses de ser de Vilanova i sobretot de ser Bordegassos.

També ens ha servit per fer conèixer la ciutat a totes aquelles persones nouvingudes a la nostra activitat. Us podem assegurar que ha estat molt enriquidor veure com ha crescut la colla aquest any. Quan vam començar la temporada no ens haguéssim imaginat pas que arribaríem on som ara. Bé, creiem que ningú s'espera com serà la seva vida a nou mesos vista. Hem viscut l'arribada de noves incorporacions de totes les edats.

Precisament i molt especialment a la canalla li hem volgut agrair el compromís i l'esforç d'aquesta temporada. "Sense canalla no hi ha castells" ho hem escoltat milers de vegades, però, colla, és la veritat. I tant! Aquesta temporada han estat ells qui han empès el carro!

Aquesta feina, que a vegades sembla invisible, és plena de moments màgics i gratificants. Aquest any treballant i acompanyant a la nostra canalla els hem viscut. Hem volgut fer arribar alguna de les seves propostes i inquietuds. Quan veiem com una publicació vostra rep tants comentaris positius, o com un vídeo es comparteix fins a arribar al miler de reproduccions, sentim que tot l'esforç ha valgut la pena. Això sí, també cal dir que, com amb qualsevol castell, aquesta feina demana compromís i, de vegades, paciència, però és una experiència que ens enriqueix i ens fa créixer com a Bordegassos i com a persones. Per això, volem agrair a cadascun de vosaltres la col·laboració i el suport que ens heu donat durant tota la temporada. Si algú té curiositat per saber què es cou darrere els missatges, les publicacions i els recordatoris, sapiguen que sempre esteu convidades a sumar-vos a l'equip! La porta és ben oberta, i us podem assegurar que hi trobareu un lloc on poder expressar la vostra creativitat i amor per la colla.

DISSENY SAMARRETES . ABRIL 2024

MOSTRA DELS NOUS DISSENYES DELS CASCS DE CANALLA. ABRIL 2024

CARTELL CAMPANYA "FES-TE CANALLA". ABRIL 2024.

LA CANALLA AMB LES SEVES MOTXILLES, OCTUBRE 2024.

Endavant, Bordegassos, que aquesta història continua. Estem segurs que la pròxima temporada portarà més moments increïbles per compartir junts. Gràcies per ser-hi sempre. Endavant i amunt!

→ 📱 No oblideu confirmar assistència a l'App!

Atentament, l'equip de Comunicació i Imatge.
(Aina, Jordi, Miquel Àngel, Joan, Mireia, Mayuri i Xènia)

#SomColla #SomBordegassos #DeVilanova 🍷

AGRAÏMENTS:

Juan Luis Ruiz López	Mayuri Elena Casanovas
Iñaki Baños Bezares	Miquel Àngel Arnal Avinyó
Mario Marco Sola	Jordi Ibañez Jiménez
Júlia Mosquera	Aina Sanz Oliva
Jordi Lavandeira Cercos	Miren Diotati Cobos
M. Mercè Mateo Olivares	Carla Molas Bolaño
Júlia López Brull	Marc Ortiz de Urbina Ribé
Clàudia Tonda García	“Human Towers”
Xènia Juncosa Llorente	Víctor Capdet Montesinos
Mireia Isern Vizoso	Maite Gomà Farràs
Joan Casanovas Campos	David Sanz Pérez

Fotografia de la portada: Mayuri Elena

PATROCINADORS:

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

